

Højskoleånd

Filosof og ny forstander: På højskolen lærer man at blive sig selv sammen med andre

På højskolen suspenderes konkurrencesamfundets ”perverse logikker”, mener filosof, debattør og dramatiker Anders Fogh Jensen, der siden den 1. september har været forstander på Vestjyllands Højskole. – Foto: Sofie Mathiassen/Ritzau Scanpix

19. oktober 2018, kl. 0:00
Af Elisabeth Yskes

Det skal være en højskoles opgave at sende sine elever ud i verden som mere fuldbrugte mennesker, end de var, da de kom, mener filosof og debattør Anders Fogh Jensen, der er ny forstander på Vestjyllands Højskole ved Ringkøbing

Mange kender nok Anders Fogh Jensens navn fra medierne.

Den 45-årige filosof og forfatter er en ivrig debattør, som med et filosofisk blik på samtidens trends og tendenser ikke sjældent vender tingene på hovedet og sætter spørgsmålstegn ved samfundets indretning.

I foråret var det vores moderne arbejdsvaner, han satte til debat med bogen ”Pseudoarbejde – hvordan vi fik travlt med at lave ingenting”, som han udgav sammen med antropologen Dennis Nørmark.

Men da Anders Fogh Jensen den 1. september i år begyndte i sit nye virke som forstander på Vestjyllands Højskole, medbragte han sig ikke en lang liste med transformerende idéer. Tværtimod er det hans ønske, at den ånd, som allerede findes på højskolen, i store træk føres videre.

”Jeg overtager en skude, som sejler godt, så jeg kommer ikke til at sætte mig for bordenden for at lave alting om,” siger han.

I september begyndte mere end 70 elever på Vestjyllands Højskoles lange efterårskursus. Det er rekord.

I en artikel i Højskolebladet tidligere i år blev den kaldt ”en højskole i topform”. Ifølge Anders Fogh Jensen skyldes det blandt andet, at den tilbyder et bredt udsnit af fag og aktiviteter. Den er ikke, og skal heller ikke være, et sted, man kommer for at specialisere sig i arkitektur, film, journalistik eller andre færdigheder.

”Mit mål er, at eleverne skal gå fra skolen som mere fuldblagte mennesker, end de var, da de kom. For mig er en højskole et sted, hvor man kan prøve nogle ting af. Hvor man ikke skal bedømmes, testes eller nå et bestemt mål. Højskolen er som en livmoder, der ikke har skarpe vægge. Et sted, hvor man kan udvikle noget, der hidtil kun har været et foster i en,” siger han.

På den måde står hverdagen på højskolen også i kontrast til store dele af det liv, som leves uden for dens mure, mener Anders Fogh Jensen. Den er et sted, hvor konkurrencesamfundets ”perverse logikker” er suspenderet, siger han. En ”lukket afdeling”, der på en måde er bedre

end verden, og hvor den enkeltes dannelse stadig har enestående forudsætninger. Ikke mindst fordi dannelsen sker i et fællesskab, mener Anders Fogh Jensen.

”På en højskole går døren til dannelse ikke indad. Det er der ellers meget i vores tid, der gør. Hvis man er stresset, angst eller på anden måde føler sig hjemløs i verden, er svaret tit psykologhjælp, meditation eller en anden arrangeret ensomhed. Men på en højskole lærer man at blive sig selv sammen med andre. Man kastes ud i et forpligtende fællesskab, hvor makeuppen før eller siden vil krakelere. Det styrker mennesker.”